

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoP/5/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311208732
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8311208732.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľky: S. S., rod. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. č. XXXX, N., t.č. XX. J. č. XXXX/X, N., zastúpená JUDr. Petrom Gdovinom, Námestie slobody č. 12, Humenné, proti odporcovi: S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX, N., zastúpený JUDr. Oľgou Šomplákovou, advokátkou, Námestie slobody č. 19, Humenné, o návrhu matky na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom X. S., nar. X.X.XXXX, bytom u otca a S. S., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, pracovisko Snina, Budovateľská č. 2204/11, Snina, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 15 C 86/2011-206 zo dňa 10. júla 2012 a rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 15 C 86/2011-208 zo dňa 10. júla 2012, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Ruší rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o zverení maloletých detí X. a S. do osobnej starostlivosti matky, vo výroku o vyživovacej povinnosti otca, o úprave styku maloletých detí s otcom a vo výroku o trovách konania, v rozsahu zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie.

II. Potvrdzuje uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 15C/86/2011-206 zo dňa 10. júla 2012.

odôvodnenie:

Okresný súd najprv napadnutým uznesením č.k. 15 C 86/2011-206 zo dňa 10. júla 2012 uložil odporcovi poriadkovú pokutu v zmysle § 53 O.s.p. vo výške 200,- Eur na základe nevhodného správania sa odporcu, ktorý opakovane rušil poriadok v rámci súdneho pojednávania a maril jeho pokojný priebeh.

Rozsudkom č.k. 15 C 86/2011-208 zo dňa 10. júla 2012 následne okresný súd rozhodol o návrhu navrhovateľky a podľa § 23 a nasl. zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v spojení s § 113 ods.1 O.s.p. rozviedol manželstvo účastníkov, uzavreté dňa X.X.XXXX v N., zapísané v knihe manželstiev vo zväzku XX ročník XXXX, strana XX, poradové číslo 5, za súhlasu oboch manželov. V ďalšom rozhodol o zverení maloletých detí X. a S. do osobnej starostlivosti matky a odporcu - otca maloletých detí zaviazal prispievať na výživu maloletej X. sumou 200,- Eur a na výživu maloletého S. sumou 100,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Zároveň okresný súd rozhodol o úprave stretávania sa otca s maloletými deťmi v každý páry týždeň v mesiaci od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 h. s tým, že matku zaviazal deti riadne pripraviť a vydať ich, pričom otec je povinný ich v dohodnutý čas prevziať pred domom matky a rovnako ich aj odovzdať. Napokon žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania v súlade s ustanovením § 144 O.s.p.. Pri rozhodovaní o právach a povinnostiach rodičov k ich maloletým deťom za relevantný dôkaz považoval okresný súd znalecký posudok znalkyne PhDr. O. E., v ktorom znalkyňa zdôrazňovala ohľad na udržanie súrodeneckých väzieb medzi maloletými a vzhľadom na útlý vek maloletého S. navrhla zverenie oboch detí do osobnej starostlivosti matky, aj keď i na strane odporcu sú rodičovské predpoklady na osobnú

opateru. Zohľadnila pritom aj intenzívnejšie útoky zo strany odporcu - otca voči navrhovateľke - matke maloletých detí.

Proti uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty podal odporca včas odvolanie písomným podaním zo dňa 22.8.2012. V dôvodoch uviedol, že jeho správanie nijako neznížilo vážnosť a dôstojnosť konania. Odporca bol pod vplyvom emócií a svojim vyjadrovaním sa len snažil viac konkretizovať niektoré otázky kladené jeho právnou zástupkyňou súdnej znalkyni. Je toho názoru, že uloženie poriadkovej pokuty za toto správanie nie je v súlade s § 53 O.s.p. a preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Odporca - otec maloletých detí podal tiež včas odvolanie proti rozsudku okresného súdu, písomným podaním zo dňa 22.8.2012 v spojení s písomným podaním zo dňa 27.8.2012 a to proti výroku o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, proti výroku o určení vyživovacej povinnosti a proti výroku, ktorým bolo upravené stretávanie sa otca s maloletými deťmi. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch tak, že na čas po rozvedení zverí maloletú X. do osobnej starostlivosti otca a maloletého S. do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov v dvojtýždňových intervaloch, t.j. v 1. a 2. týždeň mesiaca od nedele od 17.00 h. do nedele do 17.00 h. do osobnej starostlivosti matky a v 3. a 4. týždeň v mesiaci od nedele od 17.00 h. do nedele do 17.00 h. do osobnej starostlivosti otca. Navrhovateľku aby zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletej X. sumou 100,- Eur mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám otca, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľku následne oprávnil stretávať sa s maloletou X. každý týždeň od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. s tým, že odporca je povinný ju na styk s matkou pripraviť a vydať ju pred bytom matky a potom je povinný ju pred bytom matky prevziať v dohodnutom čase. Počas letných prázdnin navrhol styk maloletej X. s matkou v 3. a 4. týždni v mesiaci júl, počas vianočných sviatkov každý párny rok od 24.12. 08.00 h. do 27.12. do 16.00 hod a počas Veľkej noci v nepárny rok v čase od 08.00 hod. Veľkého piatku do 16.00 hod. Veľkonočného pondelka. V dôvodoch odvolania odvolateľ opätovne poukázal na požívanie alkoholických nápojov manželkou aj po opustení domácnosti, pričom podľa dostupných informácií bola za taký skutok aj právoplatne odsúdená. Namietal, že okresný súd nevypočul ním navrhovaných svedkov na dokázanie objektívneho posúdenia príčin rozvratu manželstva. Poukázal ďalej na to, že trauma, ktorú manželka prežila v dôsledku umelého prerušenia tehotenstva, bola spúšťačím mechanizmom k jej požívaniu alkoholu, pričom namietal závery znalkyne, ktorá si bez náležitého overenia osvojila nepravdivé tvrdenia navrhovateľky. Tiež namietal, že znalkyni neboli predložené na oboznámenie všetky spisy, týkajúce sa predbežných opatrení vo veci a tak sa nemohla oboznámiť s tým, že maloleté deti boli predbežne zverené do osobnej starostlivosti otca- odporcu, že tieto predbežné opatrenia boli akceptované aj krajským súdom, pričom tieto predbežné opatrenia navrhovateľka nerešpektuje, o čom svedčí žiadosť OR PZ v Humennom, Odbor kriminálnej polície na č.l. 217 spisu sp.zn. 15 C 86/2011, z ktorej vyplýva vyšetrovanie v trestnej veci prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákonníka. Odvolateľ ďalej uviedol, že nie je možné akceptovať návrh znalkyne na zverenie maloletých detí v čase po rozvedení manželstva do osobnej starostlivosti matke, ktorá podstatnou a zásadnou mierou zapríčinila rozpad manželstva účastníkov konania. Súd vychádzal pri rozhodovaní zo znaleckého posudku, vypracovaného na základe nekompletných podkladov, bez vypočítania odporcom navrhovaných svedkov, čím značne znížil dôkaznú pozíciu odporcu a preto odvolateľ navrhol kontrolné znalecké dokazovanie a vypočítanie kolízneho opatrovníka. Ďalej odvolateľ namietal, že súd pri určovaní výšky výživného neskúmal schopnosti, možnosti a ani majetkové pomery odporcu. Pripojil preto potvrdenie o príjme za obdobie od januára do júla 2012, zmluvu o mimoriadnom úvere a medziúvere, o stavebnom sporení a úverovej zmluve. Súd nevyhodnotil závažné protiprávne konanie navrhovateľky, súvisiace s vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, v ktorom sa nachádzalo maloleté dieťa, opomenul sa vysporiadať s pozitívnym hodnotením odporcu jeho zamestnávateľom v súčasnom období a napokon neumožnil právnej zástupkyňi odporcu v súlade s ustanovením § 118 ods.4 O.s.p. na pojednávaní dňa 10.7.2012 pred skončením pojednávania zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. S poukazom na ustanovenie § 205 ods.1 písm. b/ a § 221 ods.1 písm. h/ O.s.p. považuje odvolanie za dôvodné a opodstatnené. Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené.

K odvolaniu otca maloletých detí proti rozsudku sa vyjadrila ich matka elektronickým podaním dňa 5.10.2012, v ktorom navrhla, aby odvolací súd odvolanie ako neodôvodnené v plnom rozsahu zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Rozsudok považuje za vecne správny a vydaný

na základe správne zisteného skutkového stavu veci. Zdôraznila, že tvrdenia odporcu v odvolaní sa nezakladajú na pravde. Podrobila sa v rámci znaleckého dokazovania aj psychiatrickému vyšetreniu, kde MUDr. F. S. H. skonštatovala, že nezistila žiadnu duševnú poruchu, ani chorobu, ani závislosť od psychoaktívnej látky, ktorá mala viesť k obmedzeniu alebo upretiu rodičovských práv k maloletým deťom. Nepravdivé je i tvrdenie, že bola právoplatne odsúdená. Ide len o snahu odporcu zavádzať súd, pričom popiera prezumpciu nevinu. Práve odporca mal v minulosti odobratý vodičský preukaz pri náhodnej cestnej kontrole kvôli alkoholu. Pokiaľ ide o čestné prehlásenia, predložené odporcom, tu navrhovateľka podotýka, že sa jednalo buď o blízkych príbuzných odporcu, alebo jeho dlhoročných kamarátov a možno ich považovať za neobjektívne a jednostranne zamerané. Dňa 4.10.2012 podala proti nim trestné oznámenie za ohováranie a poškodzovanie cudzích práv v zmysle Trestného zákona z dôvodu, že je nepochybné, že tieto všetky nepravdivé tvrdenia mohli poškodiť vážnosť navrhovateľky a je pravdepodobné, že mohli dopomôcť k definitívnemu rozpadu manželstva a ukončeniu manželského spolužitia navrhovateľky a odporcu. Odporca ďalej svojim konaním vo vzťahu k maloletej dcére závažným spôsobom narúša integritu osobnosti maloletej dcéry X. a jej zdravý duševný vývin, čoho si zrejme kvôli svojej povahe a psychickému stavu nie je vedomý. Uviedla, že sa snaží so svojou dcérou kontaktovať, ale je to ťažké, keď odporca vždy preruší jej hovor alebo vôbec nedvíha. Zrejme klame maloletú, že o ňu navrhovateľka nemá záujem a nemá ju rada. Vďaka odporcovmu nezodpovednému správaniu, manipulácii vedúcej až k ohrozovaniu základných duševných potrieb maloletej, bude nevyhnutná intervencia a navrhovateľka verí, že sa postupne jej prístupom k výchove dcéry podarí zabrániť vzniku ďalších následkov súčasnej traumy, ktoré sa môžu objaviť v puberte a dospelosti. Navrhovateľ ďalej trvá na tom, že na umelé prerušenie tehotenstva išla po dohode s odporcom a jeho tvrdenia sú znovu len snahou dostať sa do pozície poškodeného. K ďalším odvolacím dôvodom odporcu poukázala na to, že vo veku 13 rokov v dôsledku podozrenia na pľúcnu tuberkulózu užívala množstvo liekov, ktoré boli obrovskou záťažou na pečeň a z tohto dôvodu mala pri testovaní hraničné hodnoty AST, ktoré možno považovať v súčasnej dobe za zlepšenie oproti vtedajšiemu stavu. K nerešpektovaniu rozhodnutia o zverení maloletého S., navrhovateľka poukázala na závery znaleckého dokazovania, podľa ktorého necitlivé odlúčenie od matky a následná striedavá starostlivosť vyvoláva emocionálny stres u dieťaťa a negatívne ovplyvňuje jeho citový vývin, čo sa prejaví v budúcnosti pri vytváraní nových citových a partnerských, či rodičovských väzieb. Bojí sa o svojho syna, ktorý by mal byť odovzdaný otcovi, ktorý má vážne psychické problémy. Už v minulosti, keď odovzdala syna jeho otcovi, tak ten ho v súdom stanovenom čase nevrátil a zdržiaval ho okolo troch mesiacov, pričom reagoval až na výzvu súdu. Bojí sa, že sa to zopakuje. Sama niekoľkokrát vyzvala otca, aby sa stretli s cieľom urovnať vzniknutú situáciu. Za pravý dôvod rozpadu manželstva považuje chorobné podozrievanie a prenasledovanie odporcu, čo jasne vyplýva z dokazovania pred súdom prvého stupňa. Za nevyhnutné považuje, vzhľadom na nízky vek detí, aby maloletí boli v starostlivosti ich matky, ktorá je preto na materskej dovolenke a venovala by im dvadsaťštyrihodinovú starostlivosť. Pričom odporca ako hasič, ktorý pracuje nezriedka dvadsaťštyri hodín, nemôže poskytnúť maloletým takú starostlivosť ako navrhovateľka. Taktiež maloletá X. dospieva, budú na ňu kladené zvýšené nároky v škole, či už pri výučbe cudzích jazykov alebo iných odborných predmetov. Ako novú skutočnosť uvádza navrhovateľka, že dňa 27.5.2012 navštívil odporca s maloletou dcérou pediatrickú ambulanciu, pričom lekárka odporučil okamžitú hospitalizáciu, o čom sa ona sama dozvedela sprostredkovane od pediatričky maloletej X.. Odporca o jej zdravotnom stave navrhovateľku neinformoval. V ďalšom považuje súdom stanovené výživné za odôvodnené vzhľadom na príjem odporcu a potreby maloletých detí. K vyjadreniu navrhovateľka predložila vo fotokópiách listinné dôkazy preukazujúce jej tvrdenia.

V písomnom vyjadrení k predmetnej veci zo dňa 14.1.2013 okrem iného navrhovateľka - matka maloletých detí poukázala na zmenu v správaní sa maloletej X., vychádzajúc zo znaleckého posudku a vyjadrenia triednej učiteľky maloletej X. v škole v mieste bydliska otca, ktorý ju tam umiestnil a zmenil jej trvalý pobyt bez toho, aby matku čo i len informoval o tejto skutočnosti. K osobnostným predpokladom otca maloletých detí uviedla, že počas manželstva niekoľkokrát ich kontaktoval exekútor, odporca bol neplatičom a dlžníkom vo viacerých organizáciách a keď bolo najhoršie, vždy požiadala o finančnú pomoc svoju rodinu, aby situáciu vyriešila.

V odvolacom konaní odporca k predmetnej veci uviedol, že hoci sa navrhovateľka domáha zverenia maloletej X. do osobnej starostlivosti, v skutočnosti o ňu nemá záujem a keďže tento stav pretrváva dlhodobo, začal si odporca neodovzdávanie maloletého S. a nepreberanie maloletej X. navrhovateľkou natáčať, čo môže súdu preukázať predložením DVD. Maloletá X. zmenil trvalý pobyt aj školu, keďže on sám má trvalý pobyt v N.. Tiež je pravdou, že sa maloletá X. nachladila tak, ako sa môže každé maloleté

dieťa a keďže sa jej stav nezhoršil, nebol dôvod na hospitalizáciu. Nepravdivé je tvrdenie o zhoršení prospechu maloletej v škole, čo podložil vyjadrením školy i vysvedčením.

Kolíznym opatrovníkom v písomnom podaní zo dňa 14.3.2013, na základe žiadosti odvolacieho súdu o vykonanie šetrenia v domácnostiach rodičov uviedol, že otec maloletých detí rešpektuje rozhodnutie súdu tým, že sa snaží o kontakt so synom v čase stanovenom a rovnako napomáha kontaktu matky s maloletou tým, že vozí maloletú X. k matke. Matke sa nepodarilo nadviazať kontakt s dcérou z dôvodov na strane matky. Matka rovnako odmieta vydať maloletého syna otcovi a od 16.4.2012 mu neumožnila styk, pričom rovnako zmarila kontakt súrodencom. Po upozornení a hlavne na základe výzvy a pokuty zo strany súdu, vydala dňa 10.3.2013, t.j. skoro po roku syna otcovi. Vyjadrila sa, že to urobila hlavne preto, aby pred súdom nevyzerala zle a neboli znovu príetahy v súdnom konaní. Tento krok sa kolíznemu opatrovníkovi javí ako jednorázový a účelový, ovplyvnený výzvou súdu a sociálnym poradenstvom. Čo sa týka bytových, sociálnych a materiálnych podmienok pre starostlivosť o maloleté deti, tieto sú u oboch rodičov na dobrej úrovni. V domácnosti u otca maloletých detí bolo kolíznemu opatrovníkovi umožnené vstúpiť do domácnosti a vykonať pohovor s maloletou X. i otcom detí. Otec sa o maloletú X. príkladne stará a sú medzi nimi vytvorené veľmi silné citové väzby. Do domácnosti matky nebolo umožnené kolíznemu opatrovníkovi vstúpiť. Došlo len k osobnému a telefonickému kontaktu s matkou na referáte SPODaSK. Kolízny opatrovník ďalej uviedol, že prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch, týkajúcich sa detí, je záujem dieťaťa. Chápe ho ako zabezpečenie priaznivého a všestranného psychického, fyzického a sociálneho vývinu dieťaťa, najmä uspokojovaním jeho potrieb, čo znamená brať do úvahy najmä napĺňanie potreby istoty a bezpečia, vyplývajúce z budovania citových väzieb a vzťahu dieťaťa k obojom rodičom a rovnako medzi súrodencami. V záujme objektívneho posúdenia veci zistil názor maloletej X., ktorá vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť veľmi dobre chápe situáciu v rodine. Vyjadrila sa jednoznačne, že chce ostať v starostlivosti otca spolu s bratom S.. S matkou sa bude stretávať, ak bude mať istotu, že ju stále otcovi vráti. Jej neistota pramení z toho, že otcovi za veľmi dlhý čas nevrátila brata S.. SPODaSK upozornil rodičov o neprimeraných následkoch, ak jeden z rodičov v budúcnosti po rozvoje chýba v roli rodiča, alebo ak bude dieťa vystavené obmedzovaniu alebo bráneniu v styku. Taktiež, že právom dieťaťa je udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, pričom matka toto právo nerešpektuje a marí možnosť stretávania sa obidvom deťom. Kolízny opatrovník v závere skonštatoval, že pri pokusoch otca o realizáciu styku v bydlisku matky opakovane dochádza k incidentom medzi dospelými rodinnými príslušníkmi, pri ktorých zasahuje polícia. Aj tieto skutočnosti veľmi negatívne vplyvajú na maloleté deti. Na základe doterajších informácií a poznatkov o súčasnej reálnej situácii a platnom právnom stave, odporučil, aby maloleté deti naďalej ostali v osobnej starostlivosti otca a styk nech súd upraví u oboch detí rovnako a to tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletou X. a maloletým S. každý týždeň od piatku 15.00 hod. do nedele 18.00 hod..

Odvolací súd prejednal predmetnú vec podľa § 212 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 214 O.s.p. v časti napadnutej odvolaním odporcu bez ohľadu na rozsah jeho odvolacích dôvodov a vychádzajúc zo skutočností uvedených v napadnutom rozsudku, ako i v konaní ktoré mu predchádzalo, vrátane konaní vedených okresným súdom pod sp.zn. 15 P 150/11 (v spojení s konaním vedeným Krajským súdom v Prešove pod sp.zn. 15 CoP 17/2011), ďalej pod 15 P 193/2011, 12 P 42/2011, 19 P 424/2011 (v spojení s 1 CoP 7/2012 KS PO), 10 P 22/2012 (sp.zn. 1 CoP 31/2012 KS PO), 12 P 20/2012, sp. zn. 5 Em 2/2011 (sp.zn. 4 CoE 96/2012 KS PO), dospel k záveru, že v danom prípade záver okresného súdu, pokiaľ ide o rozhodnutie o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom, nekorešponduje jednoznačne, i vzhľadom na vývoj situácie v rodine za dobu od tohto rozhodnutia, s reálnym skutkovým stavom v súčasnosti.

Z dokazovania v predmetnej veci, vykonaného v odvolacom konaní, vyplýva, že v súčasnosti je stav taký, že maloleté deti žijú každé s jedným z rodičov bez toho, aby dochádzalo k ich stretávaniu sa a takmer bez ich kontaktu s druhým rodičom. Matka, ktorej boli maloleté deti v zmysle napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu zverené do osobnej starostlivosti, podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka, bráni takémuto stretávaniu a nenapomáha tak upokojeniu vzájomných vzťahov oboch rodičov, ako ani k stabilizácii výchovného prostredia pre maloleté deti. Vzhľadom na neprehľadnú situáciu, týkajúcu sa maloletých detí, správanie ich rodičov vo vzťahu k nim, ale i sebe navzájom, považuje odvolací súd za potrebné doplniť znalecké dokazovanie a to so zreteľom na stav vzťahov medzi rodičmi maloletých detí, ktorý nastal od času, kedy bolo vykonané znalecké dokazovanie, a to v tom zmysle, či aj v súčasnosti platí

záver znalkyne vyslovený v jej znaleckom posudku. Do úvahy je potrebné zobrať správu opatrovníka zo dňa 14.3.2013 a jeho zistenia z vykonaného šetrenia.

V zmysle uvedeného, pretože v tomto prípade je potrebné rozsiahle dokazovanie, odvolací súd rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a vrátení veci na ďalšie konanie (§ 221 ods.1 písm. h/, ods.2 O.s.p.).

Pokiaľ ide o odvolanie odporcu proti uzneseniu okresného súdu, ktorým mu bola uložená poriadková pokuta, odvolací súd vychádza z toho, že predložením veci okresným súdom na odvolacie konanie v tomto prípade, nemieni okresný súd odvolateľovi vyhovieť v celom rozsahu v zmysle § 210a O.s.p.. Zákonné ustanovenie § 53 O.s.p. umožňuje postihnutie účastníka konania, ktorý negatívne zasahuje do základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl.48 ods.2 Ústavy SR) a to v danom prípade zasahovaním do priebehu pojednávania nevhodným správaním a to i napriek upozorneniu zákonného sudcu, ako to vyplýva zo zápisnice pojednávania zo dňa 10.7.2012 (č.l. 195 až 200). Odporca v predmetnom konaní splnil jeden zo zákonných predpokladov na to, aby mu bolo uložené toto poriadkové opatrenie, keď preukázateľne zasahoval do priebehu pojednávania veci na verejnom pojednávaní, nerešpektujúc pokyny konajúceho sudcu. Na základe uvedených skutočností, prvostupňový súd postupoval vecne správne, keď sankcionoval odporcu uloženou poriadkovou pokutou v primeranej výške. Odvolací súd tak potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Odvolací súd v závere poukazuje na výchovnú funkciu poriadkovej pokuty a zákonnú možnosť jej dodatočného odpustenia z nej vyplývajúcu v prípade, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená (§ 53 ods.3,4 O.s.p.). Posudzovanie zákonnej možnosti odpustenia poriadkovej pokuty v zmysle § 53 ods. 4 O.s.p., procesne prislúcha súdu prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.